శ్రీ వేదవ్యాస విరచిత

మహాభారతం - మోక్షధర్మపర్వం

మహాభారతం - మోక్షధర్మ పర్వం

మంకిగీత - డబ్బుపైగల కోరిక వల్ల కలిగే దుఃఖం వాటిని వదులుట వల్ల కలిగే పరమసుఖాన్ని గూర్చి తెలపడం

యుధిష్ఠిర ఉవాచ :-

1. ఈహమానః సమారమ్భాన్ యది నాసాదయేద్ధనమ్ ।
ధనతృష్ణాభిభూతశ్చ కిం కుర్వన్ సుఖమవాప్నుయాత్ ॥

యుధిష్ఠిరుడు పలికెను :

తాతా! ఏ మానవుడైననూ డబ్బుదాహంతో కూడి రకరకాల ఉద్యోగం చేసినప్పటికీ డబ్బును పొందలేక పోతే అతడేమి చేస్తాడు. ఏపని చేయుడం వల్ల అతడు సుఖాన్ని పొందగలడు?

2. సర్వసామ్య మనాయాసం సత్యవాక్యం చ భారత ।
నిర్వేదశ్చావిధిత్సా చ యస్య స్యాత్ స సుఖీ నరః ॥

భీష్ముడు పలికెను :

ఓ భారలూ! అందరి యందును సమత్వ భావన, వ్యర్థ పరిశ్రమ లేకపోవడం, సత్యం మాట్లాడటం, సంసారంపై వైరాగ్యం కలగడం, పనులు చేయడంలో ఇష్టం లేకపోవడం ఈ ఐదు గుణాలు ఎవని యందుంటాయో వాడు సుఖాన్ని పొందగలడు.

3. ఏతాన్యేవ పదాన్యాహుః పఞ్చ వృద్ధాః ప్రశాన్తయే ।
ఏష స్వర్గశ్చ ధర్మశ్చ సుఖం చానుత్తమం మతమ్ ॥

జ్ఞాన వృద్ధుడైన పురుషునికి ఐదు వస్తువులు కారణాలని చెప్పుచున్నాడు. ఇదే స్వర్గము. ఇదే ధర్మము. ఇదే పరమోత్తమమైన సుఖంగా చెప్పబడుతున్నది.

4. అత్రాప్యుదాహరన్తీమమితిహాసం పురాతనమ్।
నిర్వేదాన్మఙ్కినాగీతం తన్నిబోధ యుధిష్ఠిర ॥

ధర్మరాజా! ఈ విషయం నందు ఎరుకగల పురుషుని యొక్క ప్రాచీన ఇతిహాసాన్ని ఉదాహరణంగా ఇస్తూ ఉన్నాను. మంకి అనుపేరుగల ముని భోగాల నుండి విరక్తుడై ఏ విధంగా నిర్వేదాన్ని ప్రకటించాడో అదే ఈ ఇతిహాసంలో వర్ణింపబడింది. దాన్ని నీకు తెలుపుతున్నాను. శ్రద్ధగా వినవలసింది.

5 ఈహమానో ధనం మఙ్కిర్భగ్నేహశ్చ పునః పునః ।
కేనచిత్ ధనశేషేణ క్రీతవాన్ ధమ్యగోయుగమ్ ॥

మంకి ముని డబ్బు కొఱకు అనేక పనులను చేస్తూ ఉండేవాడు. కాని ప్రతిసారి అతని పనులు వ్యర్థమైపోతూ ఉండేవి. చివరికి చాలా తక్కువ డబ్బు మిగలగా ఆ డబ్బుతో రెండు కోడెలను కొన్నాడు.

6. సుసమ్బద్ధౌ తు తౌ దమ్యౌ దమనాయాభినిస్సృతౌ ।
ఆసీనముష్ట్రం మధ్యేన సహసైవాభ్యధావతామ్ ॥

ఒక రోజు ఆ రెండు కోడెలను జోడు చేసి నాగలి పట్టుటలో అనుభవం సంపాదించుటకై వాటిని తీసికొనిపోతూ ఉన్నాడు. ఎప్పుడైతే ఆ రెండు కోడెలు గ్రామం వెలుపలకు రాగా అప్పుడు అచట కూర్చొని యున్న ఒక ఒంటె మీదుగా వేగముగా పరిగెత్తినాయి.

7. తయోః సంప్రాప్తయోరుష్ట్రః స్కంధదేశమమర్షణః ।
ఉత్థాయోత్క్షిప్య తౌ దమ్యౌ ప్రససార మహాజవః ॥

ఎప్పుడైతే అవి ఒంటె మెడను చిక్కించుకున్నాయో అప్పుడది సహించలేక పైకి లేచింది. ఆ కోడెలను పైకి వ్రేలాడునట్లు చేసి వేగముగా పరిగెత్తసాగింది.

8. హ్రియమాణౌ తు తౌ దామ్యౌ తేనోష్ట్రేణ ప్రమాథినా ।
మ్రియమాణౌ చ సంప్రేక్ష్య మఙ్కి స్తత్రాబ్రవీదిదమ్ ॥

ఆ ఒంటె ద్వారా బల పూర్వకంగా ఈడ్చుకొని పోబడుతున్న ఆ కోడెలను చూసి మంకి ఈ ప్రకారంగా పలికినాడు.

9. న చైవావిహితం శక్యం దక్షేణాపీహితుం ధనమ్ ।
యుక్తౌన శ్రద్ధయా సమ్యగీహాం సమనుతిష్ఠతా ॥

మనుష్యులెట్లయిననూ చతురులెందుకు కాలేరు. ఏవైతే అతని అదృష్టాన ఉండదో ఆ ధనానికై అతడు చక్కగా ప్రయత్నము చేసినప్పటికీ దానిని పొందలేక పోతున్నాడు.

10. కృతస్య పూర్వం చానర్థైర్యుక్తస్యాప్యనుతిష్ఠతః ।
ఇమం పశ్యత సంగత్యా మమదైవముపప్లవమ్ ॥

డబ్బు కొఱకై నేను మొదట ఏ ప్రయత్నాలను చేసినానో వాటియందు అనేక రకాలయిన అనర్థాలు ఎదురైనాయి. ఆ అనర్థాలు చూచినప్పటికీ నేను ధనాన్ని

సంపాదించడంలోనే మునిగిపోయినాను. కాని చూడు ఈ రోజు ఈ కోడెల విషయంలో నాపై ఎట్టి ఉపద్రవమొచ్చిపడిందో!

11. ఉద్యమ్యోద్యమ్య యౌ దమ్యౌ విషయేణైవ గచ్ఛతః ।
ఉక్షిప్య కాకతాలీయముత్పథౌ నైవ ధావతః ॥

12. మణీవోష్ట్రస్యలంబేతే ప్రియౌ వత్సతరౌ మమ ।
శుద్ధం హి దైవమేవేదం హతేనైవాస్తి పౌరుషమ్ ॥

ఈ ఒంటె నా కోడెలనెత్తుకొని ఎగురుతూ ఎగురుతూ విషమ మార్గమున వెల్తున్నది. కాకతాళీయన్యాయంన (దైవసంయోగము వలన) కోడెలను మెడపై నెత్తుకొని వక్రమార్గంలో పరిగెత్తుతున్నాది. ఈ ఒంటె మెడలో నా ప్రియమైన కోడెలు మణులతో సమానంగా వ్రేలాడుతున్నాయి ఇది కేవలం దైవలీలే. హఠపూర్వకంగా చేయబడు పురుషార్థము వల్ల ఏమి అవుతుంది?

13. యది వాప్యుపపద్యేత పౌరుషం నామ కర్హిచిత్ ।
అన్విష్యమాణం తదపి దైవమేవావతిష్ఠతే ॥

ఒక వేళ ఎప్పుడైనా ఏదైనా పురుషార్థం సఫలమైనట్లు కనబడితే అక్కడ కూడా వెదకినట్లైతే అందు దైవసహాయోగమున్నట్లు తెలుస్తుంది.

14. తస్మాత్ నిర్వేద ఏవేహ గన్తవ్యః సుఖమిచ్ఛతా ॥
సుఖం స్వపితి నిర్విణ్ణో నిరాశశ్చార్థ సాధనే ॥

అందువల్ల సుఖం కోరు పురుషుడు డబ్బు మొదలగు విషయాలలో వైరాగ్యాన్నే ఆశ్రయించాలి. ధనాన్ని సంపాదించవలెననే చేష్టతో నిరాశ గలవాడై ఎవడు ఉంటాడో అతడు సుఖమనెడి నిద్రలో నిద్రిస్తూ ఉంటాడు.

15. అహో! సమ్యక్ శుకేనోక్తం సర్వతః పరిముచ్యతా ।
ప్రతిష్ఠతా మహారణ్యం జనకస్య నివేశనాత్ ॥

ఆహా! శుక మహాముని జనకుని రాజమహలు నుండి విశాలవనానికి వెళ్ళే సమయంలో మానవుడు అన్ని దిక్కులనుండి బంధన ముక్తుడైతేనే మంచిదని చెప్పియున్నాడు.

16. యః కామానాప్నుయాత్ సర్వాన్ యశ్చైతాన్ కేవలాంస్త్యజేత్ ।
ప్రాపణాత్ సర్వ కామానాం పరిత్యాగో విశిష్యతే ॥

ఏ మానవుడు తన సమస్త కోర్కెలను పొందుతున్నాడో అట్లే ఏ కోర్కెలనన్నింటిని త్యాగం చేస్తున్నాడో ఈ రెండు కార్యాలలో సమస్త కోర్కెలను పొందుటకన్న వాటిని వదిలిపెట్టడమే శ్రేష్ఠమని తెలుస్తున్నది.

17. నాన్తం సర్వ విధిత్సానాం గత పూర్వోఽస్తి కశ్చన ।
శరీరే జీవితే చైవ తృష్ణా మన్దస్య వర్ధతే ॥

మొదట ఎవరైనా ధనం మొదలగు వాటికి అయ్యే సంపూర్ణ ప్రవృత్తుల యొక్క అంతాన్ని పొందడంలేదు శరీరం మరియు జీవనాల యెడల మూర్ఖ మనుష్యుని తృష్ణ పెరుగుతూనే ఉంటుంది.

18. నివర్తస్వ విధిత్సాభ్యః శామ్య నిర్విద్య కాముక ।
అసకృచ్చాసి నికృతో న చ నిర్విద్యసే తతః ॥

కోర్కెలకు బానిస యైన ఓమనసా! నీవు అన్ని విధాల చేష్టల నుండి మరలి వెళ్ళు. వైరాగ్యపూర్ణమగు శాంతిని ధరించు. నీవు డబ్బువైపు మరలినప్పుడు అనేకమార్లు ఖండింపబడినావు. అయినప్పటికీ వాటివైపు నీకు వైరాగ్యం కలగడం లేదు.

19. యది నాహం వినాశ్యస్తే యద్యేవం రమసే మయా ।
మా మాం యోజయ లోభేన వృథా త్వం విత్తకాముక ॥

డబ్బును కోరే ఓ మనసా! నీవల్ల నేను నశించకూడదు. ఒక వేళ నీవు ఈ ప్రకారంగా నా వెంట ఆనంద పూర్వకంగా ఉండాలనుకొంటే నన్ను వ్యర్థమైన లోభంలో పడవేయవద్దు.

20. సంచితం సంచితం ద్రవ్యం నష్టం తవ పునః పునః ।
కదాచిన్మోక్ష్యసే మూఢ ధనేహాం ధనకాముక ॥

నీవు అనేకమార్లు డబ్బును ప్రోగుచేసినావు. అయినప్పటికి అది మరల నష్టమవుతూనే ఉంది. డబ్బును కోరేడి ఓ మూఢా! నీ వెప్పుడైనా ధన తృష్ణ అనే ఈ కోరికను త్యాగము చేయగలవా?

21. అహో ను మమ బాలిశ్యం యోఽహం క్రీడనకస్తవ ।
కిం నైవం జాతపురుషః పరేషాం ప్రేష్యతామియాత్ ॥

ఆహా! ఏమి నా మూర్ఖత నేను నీ చేతి ఆటబొమ్మనైనాను కదా! ఒక వేళ, నేను ఈ విధంగా, కాకపోయినట్లయితే నేను నీకు దాసుడనై ఉండేవాడినా?

22. న పూర్వే నాపరే జాతు కామానామన్తమాప్నువన్ ।
త్యక్త్వా సర్వసమారమ్భాన్ ప్రతి బద్ధోఽస్మి జాగృమి ॥

పూర్వీకులు, ఆధునికులు అయిన మానవులు కూడా ఎన్నటికినీ కోర్కెల అంతాన్ని చూడలేకపోయివారు. అందువల్ల నేను సమస్త కర్మల ఆయోజనాన్ని త్యాగము చేసి సావధానుడనై యున్నాను. సంపూర్ణంగా మేల్కొనియున్నాను.

23. **నూనం తే హృదయం కామ వజ్రసారమయం దృఢమ్ ।**
యదనర్థ శతావిష్టం శతధా న విదీర్యతే ॥

ఓ కామమా ! నిశ్చయముగా నీ హృదయం వజ్రంతో చేయబడి ది. అందువల్ల అది అత్యంత సుదృఢమైనది. నూరు విధాలగు అనర్థాలచే కూడు కొన్నప్పటికీ నూరు ముక్కలు కాకున్నది.

24. **జానామి కామ త్వాం చైవ యచ్చ కించిత్ ప్రియం తవ ।**
తవాహం ప్రియ మన్విచ్ఛిన్నాత్మన్యుపలభే సుఖమ్ ॥

ఓ కామమా! నిన్ను నేను చక్కగా తెలుసుకొంటున్నాను. నీవలన గలుగు ప్రియం కూడా పరిచితమై యున్నది. చాలా కాలమునుండి నీకు మేలును కలుగు జేయాలనే తలంపుతోనే ఉన్నాను. అయినప్పటికీ ఎన్నడూ నా మనస్సులో సుఖానుభవాన్ని పొందలేక పోయినావు.

25. **కామ జానామి తే మూలం సంకల్పాత్ కిల జాయసే ।**
న త్వాం సంకల్పయిష్యామి సమూలో న భవిష్యసి ॥

ఓ కామమా! నీమూలాన్ని నేను తెలుసు కొంటున్నాను. నిశ్చయంగా నీవు సంకల్పం ద్వారానే పుట్టుతున్నావు. ఇప్పుడు నేను నిన్ను కోరుకోవడంలేదు దాని వల్ల నీవు సమూలంగా నష్టపడగలవు.

26. **ఈహా ధనస్య న సుఖా లబ్ధ్వా చిన్తా చ భూయసీ ।**
లబ్ధనాశో యథా మృత్యుర్లబ్ధం భవతి వా న వా ॥

డబ్బుపై కోరిక లేక చేష్ట సుఖాన్నిచ్చేదికాదు. ఒకవేళ డబ్బు లభించినట్లైతే దాన్ని రక్షించడంలో మిక్కిలి ఆలోచన కలుగుతుంది. ఒకసారి లభించి మరల నష్టమైనట్లైతే అప్పుడు మృత్యువుతో సమానమైన భయంకర కష్టం కలుగుతుంది. ఉద్యోగం చేసినప్పటికీ ధనం లభిస్తుందో లేదో నిశ్చయమవడం లేదు.

27. **పరిత్యాగేన లభతే తతో దుఃఖతరం ను కిమ్ ।**
న చ తుష్యతి లబ్ధేన భూయ ఏవ చ మార్గతి ॥

శరీరాన్ని వదిలినప్పటికీ మానవుడెప్పుడు డబ్బును పొందలేడో అప్పుడు దానికొఱకై ఇంతకంటే గొప్ప దుఃఖమే అనుభవిస్తాడు. ఒక వేళ ధనం లభించినప్పటికీ దానితోనే అతడు సంతుష్టుడు కాలేడు. ఇంకా ఎక్కువ డబ్బును సంపాదింపవలయుననే సంకల్పముతోనే ఉంటాడు.

28. అనుతర్షుల ఏవార్థో స్వాదు గాజ్గమివోదకమ్ ।
మద్విలాపనమేతత్తు ప్రతిబుద్ధోఽస్మి సంత్యజ ॥

ఓ కామమా! రుచికరమగు గంగా జలంతో సమానంగా ఈ డబ్బు తృష్ణనే అధికంగావిస్తూ ఉన్నది. ఈ తృష్ణ యొక్క పెరుగుదల నా వినాశనానికి కారణం కాగలదని నేను చక్కగా తెలుసుకొంటున్నాను. అందువల్ల నీవు నన్ను వదలి పెట్టాలి.

29. య ఇమం మామకం దేహం భూతగ్రామః సమాశ్రితః ।
స యాత్వితో యథా కామం వసతాం వా యథా సుఖమ్ ॥

నా యీ శరీరాన్ని ఆశ్రయం చేసుకొని పంచభూతాల సమూహం ఉంది. అది వీటివల్ల తన యిష్టానుసారం స్నేహ పూర్వకంగా ఉన్నా లేకున్నా ఫరవాలేదు నాకు.

30. న యుష్మాష్విహ మే ప్రీతిః కామలోభానుసారిషు ।
తస్మాదుత్సృజ్య కామాన్ వై సత్త్వమేవాశ్రయామ్యహమ్ ॥

ఓ పంచభూత గణమా! అహంకారాదుల వెంట మీరందరూ కామలోభాలలో తగుల్కొని యున్నారు. అందువల్ల నీపైన స్నేహము లేదు నాకు. అందువల్ల నేను సమస్తకోర్కెలను వదిలి కేవలం సత్వ గుణాన్ని మాత్రమే ఆశ్రయిస్తూ ఉన్నాను.

31. సర్వ భూతాన్యహం దేహే పశ్యన్ మనసి చాత్మనః ।
యోగే బుద్ధిం శ్రుతే సత్త్వం మనో బ్రహ్మణి ధారయన్ ॥

32. విహరిష్యామ్యనాసక్తః సుఖీ లోకాన్ నిరామయః ।
యయా మాం త్వం పునర్నైవం దుఃఖేషు ప్రణిధాస్యసి ॥

నేను నా శరీరంనందలి మనస్సులోపల సంపూర్ణ భూతాలను చూస్తూ బుద్ధి నియోగం నందును ఏకాగ్రమనస్సును శ్రవణ మననము మొదలగు సాధనములందు మనస్సును, పరబ్రహ్మయైన పరమాత్మయందు ఉంచి రోగశోకాలు లేకుండా సంపూర్ణలోకంలో అనాసక్త భావంతో సంచరించగలను. దీనివల్ల మరల నీవు ఈ రకమైన దుఃఖంలో నన్ను ముంచలేవు.

33. త్వయా హి యే ప్రణున్నస్య గతిరన్యా న విద్యతే ।
తృష్ణా శోకాశ్రమాణాం హి త్వం కామ ప్రభవః సదా ॥

ఓ కామమా! ఆశ, శోకం మరియు పరిశ్రమ మొదలగువాటికి ఎల్లప్పుడూ నీవే ఉత్పత్తి స్థానానివి. ఎంతవరకు నీవు నన్ను ప్రేరితుని జేసి ఇటు అటు నన్ను తిప్పుతూ ఉంటావో అంతవరకు నాకు వేరే గతి ఏదీ ఉండదు.

34. ధన నాశేధికం దుఃఖం మన్యే సర్వమహత్తరమ్ ।
జ్ఞాతయోహ్యవమన్యన్తే మిత్రాణి చ ధనాచ్చ్యుతమ్ ॥

డబ్బుపోతే అది మిక్కిలి దుఃఖకరమని నేను భావిస్తూ ఉన్నాను. ఎందుకంటె ఎవడు ధనచ్యుతుడగుచున్నాడో అతడు మిత్రులచేతను దాయాదుల చేతను అవమానింపబడుచున్నాడు.

35. అవజ్ఞాన సహస్రైస్తు దోషాః కష్టతరాఽధనే ।
ధనే సుఖ కలా యా తు సా పి దుఃఖైర్విధీయతే ॥

దరిద్రుడు వేల కొలది అవమానములను భరించవలసి ఉంటుంది. అందువలన డబ్బులేని స్థితియందు అనేక విధాల కష్టదాయకాలైన దోషాలుండును. డబ్బులో ఏ అల్ప సుఖమైతే ఉంటుందో అది కష్టం చేతనే సంపాదింపబడుతున్నది.

36. ధనమస్యేతి పురుషం పురో నిఘ్నన్తి దస్యవః ।
క్లిశ్యన్తి వివిధైర్దండైర్నిత్యముద్వేజయన్తి చ ॥

ఏ పురుషుని వద్ద డబ్బు ఉందని అనుమానం ఉంటుందో ఆ డబ్బును దొంగిలించడానికి అతన్ని దొంగలు చంపి వేస్తారు. లేక అతనికి రకరకాల బాధలను కలుగజేసి పీడిస్తారు లేక వివిధ దండనలతో ఉద్వేగపరుస్తారు.

37. అర్థలోలుపతా దుఃఖమితి బుద్ధం చిరాన్మయా।
యద్ యదాలమ్బసే కామ తత్తదేవానురుధ్యసే ॥

ధనలోలుపత దుఃఖానికి కారణం. ఈ విషయం చాలాకాలం తరువాత నాకు తెలిసింది ఓ కామమా! నీవు ఎవరెవరిని ఆశ్రయిస్తున్నావో వారందరూ వెనుకబడుతూనే ఉన్నారు.

38. అతత్త్వ జ్ఞోఽసి బాలశ్చ దుస్తోషోఽపూరణోఽనలః ।
నైవ త్వం వేత్థ సులభం నైవ త్వం వేత్థ దుర్లభమ్ ॥

నీవు తత్వజ్ఞానరహితుడవై బాలకునితో సమానంగా నున్నమూఢుడవు. నీకు సంతోషం కులుగ జేయడం కఠినమే. అగ్నివలే నీ పొట్ట నింపడం అసంభవమే. ఏ వస్తువు సులభమైంది, ఏ వస్తువు దుర్లభమైంది అనే అంశం నీవు తెలుసుకోవడంలేదు.

39. పాతాళ ఇవ దుష్పూరో మాం దుఃఖైర్యోక్తుమిచ్ఛసి ।
నాహమద్య సమావేష్టుం శక్యః కామ పునస్త్వయా ॥

ఓ కామమా ! పాతాళంతో సమానంగా నున్న నిన్ను భరించడం కష్టమే. నీవు నన్ను దుఃఖాలలో ముంచడాని ఇష్టపడుతున్నావు. కాని యిప్పుడు మాత్రం నీవు మరల నా హృదయంలో ప్రవేశించలేవు.

40. నిర్వేదమహమాసాద్య ద్రవ్యనాశాత్ యదృచ్ఛయా ।
నిర్వృత్తిం పరమాం ప్రాప్య నాద్య కామాన్ విచిన్తయే ॥

అనుకోకుండా డబ్బు నాశనమవడంవల్ల వైరాగ్యం పొందిన నాకు ఇప్పుడు పరమసుఖం లభించింది. ఇప్పుడు నేను భోగాలను గూర్చి ఆలోచింపలేకున్నాను.

41. అతిక్లేశాన్ సహామీహ నాహం బుధ్యామ్యబుద్ధిమాన్ ।
నికృతో ధననాశేన శర సర్వాఙ్గ విజ్వరః ॥

ముందు నేను ఎన్నో కష్టాలను ఓర్చుకుంటూ ఉండేవాన్ని. ధన సంపాదనలో కష్టమున్నది అనే విషయాన్ని తెలిసికొనలేక పోయిన బుద్ధిహీనున్ని. కాని యిప్పుడు ధననాశనమైనందున దానిచే మోసగింపబడిన నేను శరీరంలోని అన్ని అంగాలలో ఉన్న కష్టం మరియు దిగుళ్ళను వదలి సుఖంగా నిద్రిస్తున్నాను.

42. పరిత్యజామి కామ త్వాం హిత్వా సర్వమనోగతీః ।
న త్వం మయా పునః కామ వత్స్యసే న చ రంస్యసే ॥

ఓ కామమా! నేను పూర్తిగా మానసిక వ్యాపారాలను దూరంగా తరిమి నిన్ను వదలి పెడ్తున్నాను. ఇప్పుడు నీవు నా వెంట ఉండలేవు. నాతో రమించలేవు.

43. క్షమిష్యే క్షిపమాణానాం న హింసిష్యే విహింసితః ।
ద్వేష్యయుక్తః ప్రియం వక్ష్యామ్యనాదృత్య తదప్రియమ్ ॥

ఇప్పుడు ఏ ప్రజలు నన్ను అపేక్షిస్తారో, తిరస్కరిస్తారో వారిని నేను పట్టించుకోను. ఏ ప్రజలు నన్ను కొడ్తారో కష్ట పెడ్తారో వారితో నేను అలా ప్రవర్తించను. ద్వేషింపదగిన పురుషుడు వెంట ఉన్నా వారు నన్ను గూర్చి అప్రియంగా పలికినప్పటికీ నేను వారిపై దృష్టినుంచక వారితో వారికిష్టంలేని మాటలను మాట్లాడను.

44. తృప్తః స్వస్థేన్ద్రియో నిత్యం యథా లబ్ధేన వర్తయన్ ।
న సకామం కరిష్యామి త్వామహం శత్రుమాత్మనః ॥

నేను ఎల్లప్పుడు తృప్తి నొంది స్వస్థమైన ఇంద్రియాలతో కూడుకొని అదృష్టవశాన ఏ కొంచమైనా లభిస్తే దానితోనే జీవిస్తున్నాను. కాని నన్నెన్నడూ ఎప్పుడూ నీవు ఏమీ చేయలేవు. ఎందుకనగా నీవు నా శత్రువువు.

45. నిర్వేదం నిర్వృతిం తృప్తిం శాన్తిం సత్యం దమం క్షమామ్ ।
సర్వభూతదయాం చైవ విద్ధి మాం సముపాగతమ్ ॥

నాకు వైరాగ్యం, సుఖం, తృప్తి, శాంతి, సత్యం, దమం, ఓర్పు, జీవులన్నిటి ఎడల దయాభావం మొదలగు సద్గుణాలన్నీ లభించినాయనే విషయం నీవు బాగా తెలుసుకో.

46. తస్మాత్ కామశ్చ లోభశ్చ తృష్ణా కార్పణ్యమేవ చ ।
త్యజన్తు మాం ప్రతిష్ఠన్తం సత్త్వస్థోహ్యస్మి సామ్ప్రతమ్ ॥

అందువల్ల కామం, ఆశ, లోభితనం, మోక్షం వైపు పయనిస్తున్న నన్ను చూసి వదలి పోవుగాక ! ఇప్పుడు నేను సత్త్వగుణంలో ప్రతిష్ఠితుడనై యున్నాను.

47. ప్రహాయ కామం లోభం చ సుఖం ప్రాప్తోఽస్మి సామ్ప్రతమ్ ।
నాద్య లోభవశం ప్రాప్తో దుఃఖం ప్రాప్స్యామనాత్మవాన్ ॥

ఈ సమయంలో నేను కామాన్ని లోభాన్ని వదలి ప్రత్యక్షంగా సుఖాన్ని అనుభవిస్తూ ఉన్నాను. అందువల్ల అది జితేంద్రియ పురుషునివలె ఇప్పుడు నేను లోభంలో తగుల్కొననందున దుఃఖాన్ని పొందడం లేదు.

48. యద్యద్ త్యజతి కామానం తద్ సుఖస్యాభిపూర్యతే ।
కామస్య వశగో నిత్యం దుఃఖమేవ ప్రపద్యతే ॥

మానవుడు ఏయే కోర్కెలను వదులుచున్నాడో అది అతని ఎడల సుఖమే అవుతున్నది. కోర్కెలకు వశీభూతుడై అతడు ఎల్లప్పుడూ దుఃఖాన్నే పొందుచున్నాడు.

49. కామానుబన్ధం నుదతే యద్ కించిద్ పురుషో రజః ।
కామక్రోధోద్భవం దుఃఖమహ్రీరరతిరివ చ ॥

కామంతో సంబంధం ఉంచుకొనే మానవునికి ఏ కొంచెం రజో గుణం ఉన్నా దాన్ని దూరంగా ఉంచుకోవాలి. దుఃఖం సిగ్గులేకపోవడం అనేవి కామక్రోధాలతో పుట్టినవి.

50. ఏష బ్రహ్మ ప్రతిష్ఠోఽహం గ్రీష్మశీతమివ హ్రదమ్ ।
శామ్యామి పరి నిర్వామి సుఖం మామేతి కేవలమ్ ॥

ఏ విధంగా గ్రీష్మ ఋతువులో ప్రజలు చల్లని నీరుండే సరోవరాన్ని చేరుకొంటున్నారో అట్లే ఇప్పుడు నేను పరబ్రహ్మయందు ప్రతిష్ఠితుడనై యున్నాను. ఇప్పుడు నేను శాంతుడనై యున్నాను. అన్ని వైపులనుండి నిర్వాణప్రాప్తి పొంది యున్నాను. ఇప్పుడు నాకు కేవలం సుఖమే లభిస్తున్నది.

51. యచ్చ కామసుఖం లోకే యచ్చ దివ్య మహత్సుఖమ్ ।
తృష్ణాక్షయ సుఖస్యైతే నార్హతః షోడశీం కలామ్ ॥

ఈ లోకంలో ఏ విషయసుఖం ఉందో అట్లే పరలోకంలో ఏ దివ్య మహాసుఖం ఉందో అట్టి ఈ రెండూ సుఖతృష్ణ నాశాల వల్ల కలిగే సుఖం యొక్క 16వ కళకు కూడా సమానం కాకున్నది.

52. ఆత్మనా సప్తమం కామం హత్వా శత్రు మిహోత్తమమ్ ।
ప్రాప్యావధ్యం బ్రహ్మపురం రాజేవ స్యామహం సుఖీ ॥

కామం, క్రోధం, లోభం, మోహం, మదం, మాత్సర్యం, మమత అనే ఈ ఏడు శత్రువుల వంటివి. ఇందులో ఏడవదైన కామరూప శత్రువు అన్నింటికంటె మిక్కిలి బలమైంది. వీటితోపాటు మహాశత్రువైన కామాన్ని నాశనంచేసి అవినాశియైన బ్రహ్మపురంలో నిలిచి ఉండే నేను రాజుతో సమానంగా వెలుగుచున్నాను.

53. ఏతాం బుద్ధిం సమాస్థాయ మంఙ్కిర్నిర్వేద మాగతః ।
సర్వాన్ కామాన్ పరిత్యజ్య ప్రాప్య బ్రహ్మ మహత్సుఖమ్ ॥

రాజా ! ఇట్టి బుద్ధిని ఆధారంగా చేసుకొని మంకిముని డబ్బు భోగాల నుండి విముక్తుడైనాడు. అంతేకాదు ఆయన కోర్కెల నన్నింటిని వదిలి పరమానందస్వరూపుడైన పరమాత్మను చేరుకొన్నాడు.

54. దమ్యనాశ కృతే మఙ్కిరమృతత్త్వం కిలాగమత్ ।
అచ్ఛినత్ కామ మూలం స తేన పాప మహత్సుఖమ్ ॥

కోడెల నాశాన్ని నిమిత్తంగా తీసుకొని మంకిముని అమృతత్వాన్ని పొందినాడు. అతడు కామపు మూలాన్ని పెకలించివేశాడు. అందువల్లనే ఆయన సుఖాన్ని పొందగల్గినాడు.

177వ అధ్యాయం ముగిసింది.